

Meie taadi polka .

Kui mina pilli sulle tõstan, randmed rihma alla sean,
varvas valmis takti võtma, näpud nuppudel on reas.
Kui mina tõmban löötsa pikaks, poiss siis piilub paarilist,
kui mina pilli kokku lükkan, põrand täis saab paarisid.

Löötspillimäng käib sulle-mulle, lause lõpul lillutus,
lugu lummab löötsafänne, kui on viisis vingerdus.
Et aga seelik lendleks tuules, mängima pead särtsuga,
poiss et hästi takti kuuleks, pane aga bassid tõrtsuma.

Löötsapill juba Teppo-ajal polka jaoks sai tehtudki,
selle saatel pidumajas noored polkat vihtusid.
Hiljem tulid uued tantsud: padespan ja krakovjakk,
vanapoisijuurikadki hüppasid, et lehvis lakk.

Tänapäeval harva kuuled mängimas harmoonikat,
jaanipäeva- öhtule kui tuled, sealgi elektroonika.
Pillimahed käivad seal kõvakettaid ja CD-d,
tümps on nendel nõnda vali, mõned lausa haigeks teeb.

4. salmi võib laulmata jätta, pillimees
olude pärast ei vingu.

Ma pean mammale kaebama . . .

Ma pean mammale kaebama kui poisid ei lase mind magada,
nad nuruvad trepil, et kullake, ava see ukseke vallale.

Ega see poiss pole putukas, et vajutad laiaks kui lutika,
ega see poiss ei hammusta, temale meeldib vaid suudelda.

Mammake hoiab mind asjata, ta kardab, et tütreke haiget saab,
kuid mulle on teada kõik lahendid ja apteegist saadavad vahendid.

Oi elumere lained . . .

Ma sõuan sinna randa, kus õlu ja viin on prii.
Seal rüüpan rõõmsaks enda ja sõuan edasi.

Refr. Oi elumere lained, mis mind on kiigutand,
need poisid, kes on kained, ei ole seda tunda saand.

Siis ronin ma taeva lakka ja katsun käega kuud,
on ingliplikad vakka kui neile annan suud.

Oi elumere lained . . .

Siis hüppan alla põrgu, kus praetaks sääreluid.
Ma tuigun, kuid ei tõrgu kui kannan tulle puid.

Oi elumere lained . . .

Viimase teksti on kirjutanud Tartu löötsamees
Eino Kõiv.